

Veronika, projektam “Palīdzīga roka”

Atceroties savu agrāko gadu pieredzi, varu apliecināt, ka mums katram dzīvē visnepieciešamākā ir palīdzīga roka. Vecāki, skolotāji, draugi, domubiedri, cilvēki, kuriem uzticējos, palīdz, bet pienāk laiks, kad ar to nepietiek. Nokļūsti citos, neizskaidrojamos stāvokļos, kuri nav izprotami un nav iespējams tos izskaidrot kā parasti.

Bija nepieciešama jauna izpratne, jauni spēki un zināšanas. Sākās izpratnes un risinājumu meklējumi ikdienā, kas nebija pieņemama. Bija vajadzīga Palīdzīga roka ārpus esošajām iespējām. Sākās interesants laiks. Mācībā “Gudrības Grāmata” paskaidrots – *kad skolnieks ir gatavs, atnāk Skolotājs*. Par manu Skolotāju kļuva tieši Šī grāmata. Ar savu enerģiju Tā atklāja manī ar mani notiekošā izpratni un visa esošā saistību manā dzīvē.

Kā vēlāk sapratu, tad šodien šīs slepenās zināšanas tiek dotas ikdienas pielietošanā. Kā Dieva Dāvana, kā glābiņš šajā sarežģītajā laikā, kad ievērojami pazeminājusies cilvēku apziņa. Mācību Vēstījumu formā deva Lielā Baltā Brālība. Patieso dzīves likumu izzināšana sākās no jauna. *Svētais Erceņģelis Mihaēls 2007. gada 5. janvāra* Vēstījumā skaidro:

“Jūsu stāvokli nosaka tas, cik jūs spējat laist cauri Dievišķo enerģiju. Kad jums nepietiek Dievišķās enerģijas, jūs izjūtat dažādus negatīvus stāvokļus, arī bailes.”

Bailes izrādījās mūsu laikmeta sodība. Visur trūkst Dievišķās mīlestības. Ticība un mīlestība to daudzajās izpratnēs ir izkropļota. Kā sajūst Dievišķās mīlestības enerģiju, kā šo gudrību (viedumu) iedzīvināt sevī un izpaust dzīvē, atradu “Gudrības Grāmata”. Lasot katru dienu pa vienam Vēstījumam, man bija dota iespēja pieņemt savu dzīvi un visu notiekošo ar mani kā vienotu veselumu, tas viss kļuva mans un pamazām saprotams.

Nācās pārvērtēt savu pieredzi un pakļauties jebkurām Dievišķo būtņu prasībām. Tika dotas dzīves iemaņas izejai no grūtām situācijām, nelaimēm un sabrukumiem, un tikt galā ar savu ego. Kļuva saprotami labā un ļaunā kritēriji, spēja atšķirt vienu no otra, un radās izpratne par to savstarpējo mijiedarbību. Man tika dota iespēja apzināties savu dzīves uzdevumu, novērtēt visu notiekošo un to, ar kādu motivāciju es dzīvoju un darbojos. Man no pasaulu telpas nāca palīgspēki, tie ir Skolotāji, Valdoņi, kuri Mācībā dod formulas, lūgšanas un grūtos dzīves brīžos reāli pasniedz savu Palīdzīgo Roku.

Nācās paskatīties uz sevi no malas un saprast savu apziņas līmeni, vai man ir tiesības uz šo lielo palīdzību, tā pamazām guvu lielāku skaidrību un izpratni.

Man tā ir nenovērtējama palīdzība. Zinot par Dievišķo palīdzību, man nav bailes dzīvot, tāpēc, ka viss, kas notiek, eksistē tikai manā apziņā, tā arī ir sevis pilnveidošana Dievā. Tas ir tikai sākums, bet ir atrasts ceļš.

Es nejūtos viena, man nav skumju, es nepazīstu garlaicību, un Palīdzīga Roka būs vienmēr tad, ja būšu to nopelnījusi nevis ar vārdiem, bet ar saviem darbiem.

Pateicos Sūtnei par Vēstījumu pieņemšanu, par varonību izturēt visas grūtības, kas saistītas ar cilvēku tumsonību. Jūs mācāt mūs ar savu piemēru. Jūsu atdeve Valdoņu darbam ir absolūta. To zina visi.

Pateicībā un mīlestībā visiem, kurus iepazīnu šajā projektā,
Veronika